

[Kirsten Jacobsen.]

Jeg kunne da gøre mig mange morsomme betragtninger i den anledning, for hvis nu en kautionist har måttet indfri terminsydelsen 10 gange og den har oversteget det kautionsspligtige beløb med det dobbelte, mon så ikke hr. Johan Philipsen ville give mig ret i, at det faktisk var bedre at lade debitoren springe og så indfri den kautionsforpligtelse, man havde?

Og så vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen – jeg ved godt, at han er cand. jur., men dermed være ikke sagt, at man læser – at det jo er klart, at hvis man er forligsparti i dette, så er man nødt til sådan at tale lidt sort snak ind imellem Hvis man siger, at der er ingen statsudgifter, og at staten ikke påtager sig yderligere forpligtelser, så er det jo for det første meget mærkeligt, at de to ting kan løse hele det almennyttige boligbyggeris problemer. Det står i sig selv i et skærende misforhold til hinanden.

Dernæst kommer, at jeg gerne vil have citeret, i hvilken lov det står, at staten er forpligtet til at omprioritere Brøndby Strand. Desuden vil jeg gerne have at vide, om ikke det er rigtigt, at forudsætningerne – for det, hr. Niels Helveg Petersen sagde, var, det er de forudsætninger, der står anført i bemærkningerne om, at der skal være en hundrede procents udlejning i Brøndby Strand, og er hr. Niels Helveg Petersen virkelig så naiv, at han tror, at man kan udleje Brøndby Strand 100 procent – for de besparelser ligger i, at man skulle have bygget 8.000 boliger om året, hvor man rent faktisk kun har bygget 5.000, og dermed påtager man sig altså den forpligtelse, som ligger imellem at bygge 5.400 om året og bygge 8.000.

Johan Philipsen (V):

Jeg vil gerne et øjeblik se på Brøndby Strand ud fra rent økonomiske betragtninger. Brøndby Strand har kostet ca. 700 mill. kr. Det er finansieret ved realkreditlån under de vilkår, at de, der bor i lejlighederne, har indskudt 5½ pct., staten garanterer for 65 pct. og opefter til 94½ pct. på de vilkår, at Brøndby kommune regaranterer 4 pct. af summen eller i realiteten ca. 28 mill. kr.

Ved den ændrede finansiering sker der det, at Brøndby kommune, ganske vist med halvdelen til Hovedstadsrådet, kommer til at indskyde 41,8 mill. kr. For mig er der en væsensforskul på, om man garanterer for 28 mill. kr.

eller de 41,8 mill. kr. kommer til indbetaling, for det betyder altså, at de, der bor i lejlighederne, ikke skal forrente de 28 mill. kr., men at de kommer til stede som indskudskapital, der ikke skal forrentes og afbetales.

Når man gør det hele op, så er statens garanti altså ca. 198 mill. kr. Med regaranti fra Brøndby kommune på 28 mill. kr. er der 170 mill. kr. tilbage.

Og hvad er Brøndby Strand? Det er nogle ganske udmærkede lejligheder – lidt for mange placeret på ét sted – som har haft betydelige udlejningsvanskeligheder af en bestemt årsag: der var for mange på stedet på én gang. Men også fordi de, der boede i boligerne og i grunden burde have lovprist dem, ikke bestilte andet end i den danske dagspresse at gøre dette projekt mest umuligt med det resultat, at udlejningen i Brøndby Strand gik langsommere og langsommere. Det har utvivlsomt kostet mange millioner kroner. Derfor er det altså set med moralske øjne en retfærdighedshandling, der nu sker, at Brøndby kommune får en temmelig stor bet i den anledning. Det være sagt offentligt.

Men tilbage er alligevel det, at vi lever i inflationstider. Det er blevet tit nok sagt, at boliger og parcelhuse stiger i værdi, de såkaldt samfundsskabte værdier. Men de sten og de arbejdstimer, der er anbragt i Brøndby Strand, stiger også i værdi. Fru Kirsten Jacobsen siger, at det undertiden er forkert, når man ved, at man skal indfri den årlige kaution mange gange, men jeg regnede vistnok udmærket også i den henseende. Der er et stykke vej til, at det danske samfunds tab på Brøndby Strand når de 170 mill. kr., og jeg mener stadig, at den konklusion, jeg har givet, er korrekt.

Bjørn Poulsen (SF):

Med hensyn til hr. Kaj Poulsens undren over, at SF ikke ville være med, når det gjorde økonomisk ondt, er det sådan set noget, der forbavser mig lidt, for det er ikke noget, vi plejer at være bange for, og det er såmænd heller ikke noget, vi vil være bange for i fremtiden. Jeg synes bare, at der må være en nedre grænse for, hvor dårligt et forslag kan være, og vi mener altså, at grænsen er nået for længe siden hvad angår de boligforslag, som er fremsat her det sidste stykke tid.

Det kan ikke være rimeligt, at f. eks. lejere i almennyttigt byggeri af staten, af kommuner-